

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6To/3/2012
Identifikačné číslo spisu:	9511100084
Dátum vydania rozhodnutia:	31.07.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:9511100084.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháлика a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 31. júla 2012 v Bratislave, v trestnej veci obžalovaného Ing. Y. W. a spol. pre pokračujúci zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, obžalovaných Ing. Y. W., N. U., P. U., O. U. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T 24/2011, z 19. decembra 2011 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec sa v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T 24/2011, z 19. decembra 2011 bol obžalovaný Ing. Y. W. uznaný vinným v bodoch 1/, 2/, 3/, 4/, 5/, 6/, 7/, 8/, 9/ z pokračujúceho zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

ako riaditeľ regionálneho riaditeľstva údržby železničnej infraštruktúry Železníc Slovenskej republiky Zvolen (ďalej len „RR ÚŽI Zvolen“) v bližšie nezistenom čase v zimných mesiacoch roku 2008 až začiatkom roku 2009 na osobnom stretnutí v J.Q. vo Z. iadal od N. U., P. U., T. P. a O. U. úplatok vo výške 5% z fakturovaných prác pre Železnice Slovenskej republiky za jednotlivé štvrťroky 2009 a potom ako po skončení príslušného štvrťroku 2009 zistil, aká suma bola v jednotlivom štvrťroku 2009 zo strany Železníc Slovenskej republiky uvedeným podnikateľom vyplatená :

1/ v bližšie nezistenom čase po ukončení prvého štvrťroku 2009 žiadal od N. U., podnikajúceho ako živnostník s obchodným názvom N. U., zámočnícke a stavebné práce, X. X., úplatok vo výške 1 200 €,

2/ v bližšie nezistenom čase po ukončení prvého štvrťroku 2009 žiadal od P. U., za práce vykonané spoločnosťou STESAL, s. r. o., Košice, úplatok vo výške 500 €, ktorý následne v presne nezistenom čase a mieste od Štefana Stempaka prevzal,

3/ v bližšie nezistenom čase po ukončení prvého štvrťroku 2009 žiadal od T. P., ako spoločníka a konateľa spoločnosti WARSCO, s. r. o., Lučenec, úplatok vo výške 1 200 €, ktorý následne v presne nezistenom čase a mieste od T. P. prevzal,

4/ v bližšie nezistenom čase po ukončení prvého štvrťroku 2009 žiadal od O. U., ako spoločníka a konateľa spoločnosti Stavbet, s. r. o., Banská Bystrica, úplatok v bližšie nezistenej výške,

5/ v bližšie nezistenom čase po ukončení druhého štvrťroku 2009 žiadal od N. U., podnikajúceho ako živnostník s obchodným názvom N. U., zámočnicke a stavebné práce, X. X., úplatok vo výške 300 €, ktorý následne v presne nezistenom čase a mieste od N. U. prevzal,

6/ v bližšie nezistenom čase po ukončení druhého štvrťroku 2009 žiadal od P. U., za práce vykonané spoločnosťou STESAL, s. r. o., Košice, úplatok vo výške 500 €, ktorý následne v presne nezistenom mieste a čase od P. U. prevzal,

7/ v bližšie nezistenom čase po ukončení druhého štvrťroku 2009 žiadal od O. U., ako spoločníka a konateľa spoločnosti Stavbet, s. r. o., Banská Bystrica, úplatok vo výške 300 €, ktorý následne v presne nezistenom mieste a čase od O. U. prevzal,

8/ v bližšie nezistenom čase po ukončení tretieho štvrťroku 2009 žiadal od N. U., podnikajúceho ako živnostník s obchodným názvom N. U., zámočnicke a stavebné práce, X. X., úplatok vo výške 800 €, ktorý následne v presne nezistenom mieste a čase vo výške najmenej 785 € od N. U. prevzal,

9/ v bližšie nezistenom čase po ukončení tretieho štvrťroku 2009 žiadal od O. U., ako spoločníka a konateľa spoločnosti Stavbet, s. r. o., Banská Bystrica, úplatok vo výške 800 €, ktorý následne v presne nezistenom mieste a čase od O. U. prevzal.

Obžalovaný N. U. bol v bodoch 10/, 11/ rozsudku uznaný vinným z pokračovacieho prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

10/ v bližšie nezistenom čase po ukončení druhého štvrťroku 2009 poskytol Ing. Y. W. úplatok vo výške najmenej 300 €,

11/ v bližšie nezistenom čase po ukončení tretieho štvrťroku 2009 poskytol Ing. Y. W. úplatok vo výške 800 €.

Obžalovaný P. U. bol v bodoch 12/, 13/ rozsudku uznaný vinným z pokračujúceho prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., ktorých sa dopustil tak, že

12/ v bližšie nezistenom čase po ukončení prvého štvrťroku 2009 poskytol Ing. Y. W. úplatok vo výške 500 €,

13/ v bližšie nezistenom čase po ukončení druhého štvrťroku 2009 poskytol Ing. Y. W. úplatok vo výške 500 €.

Obžalovaný T. P. bol uznaný vinným v bode 14/ rozsudku z prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., ktorý spáchal tak, že

14/ v bližšie nezistenom čase po ukončení prvého štvrťroku 2009 poskytol Ing. Y. W. úplatok vo výške

1 200 €.

Obžalovaný O. U. bol v bodoch 15/, 16/ rozsudku uznaný vinným z pokračovacieho prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., ktorý spáchal tak, že

15/ v bližšie nezistenom čase po ukončení druhého štvrtroku 2009 poskytol Ing. Y. W. úplatok vo výške 300 €,

16/ v bližšie nezistenom čase po ukončení tretieho štvrtroku 2009 poskytol Ing. Y. W. úplatok vo výške 800 €.

Špecializovaný trestný súd uložil obžalovaným tresty odňatia slobody :

Obžalovanému Ing. Y. W. podľa § 329 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., § 37 písm. e/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia. Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému uložil peňažný trest vo výmere 6 500 € (šesťtisícpäťsto eur). Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. obžalovanému pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Obžalovaným N. U., P. U. a O. U. podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, každý zvlášť. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. sa výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil na skúšobnú dobu vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, každému zvlášť. Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. obžalovaným uložil peňažný trest vo výmere 2 000 € (dvetisíc eur), každému zvlášť. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. obžalovaným pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace, každému zvlášť.

Obžalovanému T. P. podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil na skúšobnú dobu vo výmere 1 (jeden) rok. Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému uložil peňažný trest vo výmere 1 000 € (jedentisíc eur). Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. obžalovanému pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac.

Obžalovaného Ing. Y. W. Špecializovaný trestný súd podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky za zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

- ako riaditeľ RR ÚŽI Zvolen z titulu svojej funkcie a postavenia ako osoba majúca vplyv na to, ktorá firma bude vykonávať rôzne práce pre Železnice Slovenskej republiky, žiadal a následne aj prijal úplatky vo výške 5% z vyfakturovaných a preplatených súm od konateľov spoločností, pre ktorých vybavil a zabezpečil rôzne zákazky od Železníc Slovenskej republiky a v tejto súvislosti po predchádzajúcej vzájomnej dohode s T. P., spoločníkom a konateľom spoločnosti WARSCO, s. r. o., Lučenec si dňa 10. augusta 2009 telefonicky vypýtal od T. P. sľúbený úplatok za druhý štvrtrok 2009 v sume 828 €, ktorý predstavoval 5% zo sumy 16 572,49 €, teda zo sumy, ktorú Železnice Slovenskej republiky za vykonané práce preplatili uvedenej spoločnosti za druhý štvrtrok 2009 bez DPH, pričom uvedenú sumu na presne nezistenom mieste, v nezistenom čase aj prevzal,

- ako riaditeľ RR ÚŽI Zvolen z titulu svojej funkcie a postavenia ako osoba majúca vplyv na to, ktorá firma bude vykonávať rôzne práce pre Železnice Slovenskej republiky, žiadal a následne aj prijal úplatky vo výške 5% z vyfakturovaných a preplatených súm od konateľov spoločností, pre ktorých vybavil a zabezpečil rôzne zákazky od Železníc Slovenskej republiky a v tejto súvislosti po predchádzajúcej vzájomnej dohode so P. U. si dňa 20. októbra 2009 telefonicky vypýtal od P. U. sľúbený úplatok za tretí štvrtrok 2009 v sume 2 400 €, ktorý predstavoval 5% zo sumy 48 058,6 €, teda zo sumy, ktorú

Železnice Slovenskej republiky za vykonané práce preplatil spoločnosti STESAL, s. r. o., Košice, za tretí štvrtýrok 2009 bez DPH, pre ktorú P. Stempak tieto práce vykonával, pričom uvedenú sumu na presne nezistenom mieste a v presne nezistenom čase aj prevzal,

- ako riaditeľ RR ÚŽI Zvolen z titulu svojej funkcie a postavenia ako osoba majúca vplyv na to, ktorá firma bude vykonávať rôzne práce pre Železnice Slovenskej republiky, žiadal a následne aj prijal úplatky vo výške 5% z vyfakturovaných a preplatených súm od konateľov spoločností, pre ktorých vybavil a zabezpečil rôzne zákazky od Železníc Slovenskej republiky a v tejto súvislosti po predchádzajúcej vzájomnej dohode s T. P., spoločníkom a konateľom spoločnosti WARSCO, s. r. o., Lučenec, si dňa 26. októbra 2009 telefonicky vypýtal od T. Varšu sľúbený úplatok za tretí štvrtýrok 2009 v sume 500 €, ktorý predstavoval 5% zo sumy 10 123 €, teda zo sumy, ktorú Železnice Slovenskej republiky za vykonané práce preplatil uvedenej spoločnosti za tretí štvrtýrok 2009 bez DPH, pričom uvedenú sumu na presne nezistenom mieste a v presne nezistenom čase aj prevzal.

Podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil aj N. U. spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ktorého sa mal dopustiť tak, že

- ako živnostník, podnikajúci pod obchodným menom N. U., prevádzka X. X., O. 107, IČO: XXXXXXXXX, v presne nezistenej dobe, najmenej od začiatku roku 2009 sľúbil Ing. Y. W., riaditeľovi RR ÚŽI Zvolen úplatok za to, aby z titulu svojej funkcie a postavenia ako osoba majúca vplyv na to, ktorá firma bude vykonávať rôzne práce pre Železnice Slovenskej republiky, vybavil a zabezpečil rôzne zákazky od Železníc Slovenskej republiky pre jeho firmu, a to v sume 5% z preplatených faktúr bez DPH zo strany Železníc Slovenskej republiky za príslušný štvrtýrok 2009, za práce vykonané jeho firmou a v tejto súvislosti po predchádzajúcej vzájomnej dohode s Ing. Y. W. potom, ako si Ing. Y. W. od neho dňa 5. mája 2009 telefonicky vypýtal sľúbený úplatok za prvý štvrtýrok 2009 vo výške 1 200 €, ktorý predstavoval 5% zo sumy 24 164,52 €, teda zo sumy, ktorú Železnice Slovenskej republiky za vykonané práce preplatili tomuto podnikateľovi za prvý štvrtýrok 2009 bez DPH, mu tento úplatok prisľúbil a následne na presne nezistenom mieste a v presne nezistenom čase vyplatil, kvalifikovaného ako prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák.

Spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky Špecializovaný trestný súd oslobodil aj obž. P. U. zo skutku, ktorý mal spáchať tak, že

- ako živnostník podnikajúcim pod obchodným menom P. U. - U., miesto podnikania W. - U. T., X. X., IČO: XXXXXXXXX, v presne nezistenej dobe, najmenej od začiatku roku 2009 sľúbil Ing. Y. W., riaditeľovi RR ÚŽI Zvolen úplatok za to, aby z titulu svojej funkcie a postavenia ako osoba majúca vplyv na to, ktorá firma bude vykonávať rôzne práce pre Železnice Slovenskej republiky, vybavil a zabezpečil rôzne zákazky od Železníc Slovenskej republiky pre spoločnosť STESAL, s. r. o., Košice, pre ktorú on vykonáva práce, a to v sume 5% z preplatených faktúr bez DPH zo strany Železníc Slovenskej republiky za príslušný štvrtýrok 2009, za práce vykonané spoločnosťou STESAL, s. r. o., Košice a v tejto súvislosti po predchádzajúcej vzájomnej dohode s Ing. Y. W. po tom, ako si Ing. Y. W. od neho dňa 20. októbra 2009 telefonicky vypýtal sľúbený úplatok za tretí štvrtýrok 2009 v sume 2 400 €, ktorý predstavoval 5% zo sumy 48 058,60 €, teda zo sumy, ktorú Železnice Slovenskej republiky za vykonané práce preplatili spoločnosti STESAL, s. r. o., Košice za tretí štvrtýrok 2009 bez DPH, ktorý mu tento úplatok prisľúbil a následne na presne nezistenom mieste a v presne nezistenom čase vyplatil, kvalifikovaného ako prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák.

Obžalovaného T. P. oslobodil spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ktorého sa mal dopustiť tak, že

- ako majiteľ a konateľ spoločnosti WARSCO, s. r. o., Lučenec, Slepá 1, IČO: 36637581, v presne nezistenej dobe, najmenej od začiatku roku 2009 sľúbil Ing. Y. W., riaditeľovi len RR ÚŽI Zvolen úplatok za to, aby z titulu svojej funkcie a postavenia ako osoba majúca vplyv na to, ktorá firma bude vykonávať rôzne práce pre Železnice Slovenskej republiky, vybavil a zabezpečil rôzne zákazky od

Železníc Slovenskej republiky pre jeho firmu, a to v sume 5% z preplatených faktúr bez DPH zo strany Železníc Slovenskej republiky za príslušný štvrtrok 2009, za práce vykonané jeho spoločnosťou a v tejto súvislosti po predchádzajúcej vzájomnej dohode s Ing. Y. W. po tom, ako si Ing. Y. W. od neho dňa 10. augusta 2009 telefonicky vypýtal sľúbený úplatok za druhý štvrtrok 2009 v sume 828 €, ktorý predstavoval 5% zo sumy 16 572,49 €, teda zo sumy, ktorú Železnice Slovenskej republiky za vykonané práce preplatili uvedenej spoločnosti za druhý štvrtrok 2009 bez DPH, mu tento úplatok prisľúbil a následne na presne nezistenom mieste a v presne nezistenom čase vyplatil,

- ako majiteľ a konateľ spoločnosti WARSCO, s. r. o., Lučenec, Slepá 1, IČO: 36637581, v presne nezistenej dobe, najmenej od začiatku roku 2009 sľúbil Ing. Y. W., riaditeľovi len RR ÚŽI Zvolen úplatok za to, aby z titulu svojej funkcie a postavenia ako osoba majúca vplyv na to, ktorá firma bude vykonávať rôzne práce pre Železnice Slovenskej republiky, vybavil a zabezpečil rôzne zákazky od Železníc Slovenskej republiky pre jeho firmu a to v sume 5% z preplatených faktúr bez DPH zo strany Železníc Slovenskej republiky za príslušný štvrtrok 2009, za práce vykonané jeho spoločnosťou a v tejto súvislosti po predchádzajúcej vzájomnej dohode s Ing. Y. W. po tom, ako si Ing. Y. W. od neho dňa 26. októbra 2009 telefonicky vypýtal sľúbený úplatok za tretí štvrtrok 2009 v sume 828 €, ktorý predstavoval 5% zo sumy 10 123 €, teda zo sumy, ktorú Železnice Slovenskej republiky za vykonané práce preplatili uvedenej spoločnosti za tretí štvrtrok 2009 bez DPH, mu tento úplatok sľúbil a následne na presne nezistenom mieste a v presne nezistenom čase vyplatil, obžalobou kvalifikovaného ako prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák.

Obžalovaný O. U. bol oslobodený spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ktorého sa mal dopustiť tak, že

- ako majiteľ a konateľ spoločnosti STAVBET, s. r. o., Banská Bystrica v presne nezistenej dobe, najmenej od začiatku roku 2009 sľúbil Ing. Y. W., riaditeľovi RR ÚŽI úplatok za to, aby z titulu svojej funkcie a postavenia ako osoba majúca vplyv na to, ktorá firma bude vykonávať rôzne práce pre Železnice Slovenskej republiky, vybavil a zabezpečil rôzne zákazky od Železníc Slovenskej republiky pre jeho firmu a to v sume 5% z vyfakturovaných prác vykonaných jeho spoločnosťou a v tejto súvislosti po predchádzajúcej vzájomnej dohode s Ing. Y. W. po tom, ako si Ing. Y. W. od neho dňa 5. mája 2009 telefonicky vypýtal sľúbený úplatok za prvý štvrtrok 2009 v sume 1 500 €, ktorý predstavoval 5% zo sumy 23 444,05 €, teda zo sumy, ktorú Železnice Slovenskej republiky za vykonané práce preplatili uvedenej spoločnosti za prvý štvrtrok 2009 bez DPH, mu tento úplatok prisľúbil a následne na presne nezistenom mieste a v presne nezistenom čase vyplatil, kvalifikovaný ako prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák.

Proti prvostupňovému rozsudku podali odvolanie prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, Ing. Y. W., N. U., P. U., O. U..

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že uvedený rozsudok bol vydaný predčasne, na základe nedostatočne a nesprávne zisteného skutkového stavu veci, pričom v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu tohto rozsudku došlo k viacerým procesným chybám.

Poukázal na to, že napriek jeho návrhu na vykonanie dôkazu, prehratie zvukových záznamov odpočutej telekomunikačnej prevádzky, oboznámenie prepisu zo sledovania Ing. W., ktoré podal nielen písomne v obžalobe, ale aj ústne navrhované dôkazy na hlavnom pojednávaní dňa 2. novembra 2011, tieto súd neakceptoval, v konaní neboli vykonané a preto nie je možné žiadnym spôsobom polemizovať alebo vyvracať právne závery samosudcu obsiahnuté v odôvodnení napadnutého rozsudku, pretože stranám konania nie sú známe tieto rozhodnutia a teda ani ich obsah.

Nakoľko samosudca o jeho návrhu na vykonanie dôkazov nerozhodol, opakovane podal návrh na vykonanie dôkazov na hlavnom pojednávaní 30. novembra 2011. Samosudca odmietol navrhované dôkazy vykonať.

Zdôraznil, že záznamy odpočutej telekomunikačnej prevádzky spoločne s prepismi zo sledovania Ing. Kováčika, sú významným dôkazom, ktorý svedčí o protiprávnom konaní jednotlivých obžalovaných a bez vykonania tohto dôkazu nie je možné vo veci náležitým spôsobom rozhodnúť. Zhodne s názorom samosudcu sa domnieva, že výpovede obžalovaných v priebehu trestného konania v dostatočnej miere nasvedčujú záveru o protiprávnosti ich konania a o naplnení všetkých znakov skutkovej podstaty zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona, resp. prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona. Rozhodnutie o vine obžalovaných však nie je možné vydať bez toho, aby v tomto konaní boli vykonané aj záznamy odpočutej telekomunikačnej prevádzky. V tomto kontexte je potom aj rozhodnutie samosudcu v časti vo výroku o trestoch pre jednotlivých obžalovaných predčasné, rovnako tak je minimálne predčasné aj rozhodnutie o oslobodení obžalovaných spod obžaloby pre niektoré čiastkové skutky.

Poukázal na to, že okrem JUDr. Púchovského a JUDr. Hrežd'oviča nikto nenamietal vykonanie ním navrhovaných dôkazov. JUDr. Púchovský navrhol, aby sa mohol oboznámiť s predchádzajúcimi rozhodnutiami sudcu krajského súdu, ktoré boli podkladom pre vydanie rozhodnutia sudkyne Špecializovaného trestného súdu o vydaní ITP v danej veci. Samosudca vyhovel návrhu JUDr. Púchovského a s najväčšou pravdepodobnosťou sa JUDr. Púchovský bez prítomnosti ďalších strán mimo hlavného pojednávania oboznámil s utajovanými skutočnosťami. Takýto postup podľa názoru prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vyvoláva pochybnosti o zachovaní zásady rovnosti strán a zásady vyjadrenej v ustanovení § 2 ods. 19 Tr. por.

Nesúhlasí s názorom samosudcu, ktorý v odôvodnení uviedol, že uvedené rozhodnutia sú nezákonné a príkaz sudkyne Špecializovaného trestného súdu, ktorý na základe nich vydala, je taktiež potrebné považovať za nezákonný, resp. dôkazy z neho získané nie je možné použiť. Predpokladané nezákonné rozhodnutia sudcu Krajského súdu v Banskej Bystrici sú stranám konania okrem JUDr. Púchovského neznáme.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por. a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný W. v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že napáda rozsudok vo výroku o uznaní viny a uložení trestu. Jeho konanie tak, ako bolo ustálené súdom v skutkovej vete napadnutého rozsudku nenapĺňa po objektívnej stránke zákonné náležitosti skutkovej podstaty zločinu prijímania úplatku.

V prípade trestného činu podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. musí existovať príčinná súvislosť medzi úplatkom a obstarávaním veci všeobecného záujmu. V konaní nebolo preukázané, že by obžalovaný mal vplyv na prideľovanie zákaziek, pri ktorých rozsah práce neprevyšoval 1 000 €, ani na prideľovanie zákaziek vyššej hodnoty. V prvom prípade rozhodovala komisia, v druhom Centrum logistiky a obstarávania na GR ŽSR. Keď on nemohol ovplyvniť prideľovanie zákaziek, nemôže existovať dôvod, pre ktorý mal úplatok žiadať a rovnako nie je daný dôvod, pre ktorý by mu mali zástupcovia firiem úplatok poskytnúť.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že záver o vine obžalovaného a o tom, že jednotlivé prijaté platby obžalovaným Ing. W. od spoluobžalovaných neboli sponzorskými príspevkami, ale boli úplatkami, súd založil na výpovediach obžalovaných, hlavne na výpovedi obžalovaného U. a skutočnosti, že prijaté finančné prostriedky nešli na účet ŽSR, alebo športového klubu Stavbár Banská Bystrica.

V ďalšej časti odôvodnenia obžalovaný rozoberá svoje výpovede v prípravnom konaní na hlavnom pojednávaní a výpovede spoluobžalovaných. K svojej výpovedi uviedol, že nikdy od nikoho žiadny úplatok nežiadal a ani neprijal.

Ak sa so spoluobžalovanými rozprával o finančných prostriedkoch, tie sa mali týkať sponzorského pre športový klub. Jednalo sa o prostriedky, ktoré boli poskytnuté dobrovoľne a bez akéhokoľvek súvisu s

prideľovaním zákaziek v ŽSR.

Výpovede spoluobžalovaných U., P., U. nehovoria o poskytnutí úplatku. Jedine obžalovaný U. vo svojej prvej výpovedi uviedol dôvod, pre ktorý mal dávať obžalovanému W. peniaze, keď mu mal tento uviesť, že v Bratislave na GR ŽSR od neho žiadajú peniaze za zákazky v sume 5% z vyfakturovaných prác. Súčasne ale tiež uviedol, že sa necíti byť vinný zo spáchania predmetného skutku. Túto výpoveď obžalovaný U. na hlavnom pojednávaní nepotvrdil a uviedol, že v danom prípade nešlo o úplatok. Výpoveď obžalovaného U. tak ostáva jediným a osamoteným dôkazom, ktorý nie je podporený žiadnou inou výpoveďou, žiadnym iným ďalším priamym alebo nepriamym dôkazom a proti tejto výpovedi stoja ďalšie výpovede obžalovaných a svedkov.

Poukazuje na svedeckú výpoveď svedka K., ktorý potvrdil, že si od neho obžalovaný požičal peniaze pre športový klub a postupne mu ich vracal.

Osamotená výpoveď obžalovaného U. z prípravného konania, ktorú nepotvrdil v konaní pred súdom a ktorá nie je podporená žiadnym ďalším priamym a ani nepriamym dôkazom, nemôže byť postačujúcim dôvodom na takýto záver súdu. Z ostatných výpovedí obžalovaných a ani z ďalších produkovaných dôkazov vykonaných v rámci hlavného pojednávania nevyplývajú skutočnosti, ktoré by potvrdzovali, hoci v spojení s výpoveďou obžalovaného U. z prípravného konania záver o zodpovednosti obžalovaného W. za zločin prijímania úplatku. Súd sa v tomto smere dopustil pochybenia, keď za daného dôkazného stavu dospel k záveru o jeho vine.

Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. por. vec zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný U. v odôvodnení svojho odvolania uviedol, že mu nie je zrejmé, na základe akých skutočností bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu podplácania, pokiaľ na hlavnom pojednávaní nebol vykonaný žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval, že sa dopustil konania uvedeného pod bodmi 12/ a 13/ skutkovej vety rozsudku.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že súd pri rozhodovaní o jeho vine vychádzal len z výpovede spoluobžalovaného Ing. Y. W., ktorý mal vo svojej výpovedi zo dňa 20. apríla 2010 uviesť, že od neho prevzal za prvý štvrtrok 2009 sumu 500 € a za druhý štvrtrok 2009 sumu 500 € ako sponzorské z jeho osobných financií.

Len na základe tejto výpovede prijal súd záver, že obžalovaný Ing. Y. W. od neho dvakrát žiadal úplatok vo výške 500 € a tento úplatok od neho v bližšie nezistenom čase na bližšie nezistenom mieste prijal.

K takémuto záveru dospel súd napriek tomu, že ďalej konštatuje, že spoluobžalovaný Ing. Y. W. sa nijakým spôsobom nevyjadril k tomu, kedy poskytnutie úplatkov žiadal, či mu úplatok sľúbil a či vôbec medzi nimi existovala nejaká dohoda o poskytnutí úplatku.

Má za to, že z takto zisteného skutkového stavu veci súd nemohol bez akýchkoľvek pochybností dospieť k záveru, že on spáchal prečin podplácania.

Skutková veta rozsudku v bodoch 12/ a 13/ absolútne postráda uvedenie skutočností, že úplatok mal byť poskytnutý v súvislosti s obstaraním vecí všeobecného záujmu. Na dokonanie prečinu podplácania je pritom rozhodujúce, že páchatel' tohto trestného činu poskytne, ponúkne alebo sľúbí úplatok v súvislosti s obstaraním vecí všeobecného záujmu. Teda úplatok, ktorý nie je poskytnutý v súvislosti s obstaraním vecí všeobecného záujmu nie je prečinom podplácania.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok vo výroku, ktorým bol uznaný vinným z prečinu podplácania podľa § 322 ods. 3 Tr. por. a vo veci sám rozhodol, že ho podľa § 285 písm. b/ Tr. por. spod obžaloby oslobodí.

Obžalovaný U. v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie (dôvod na zrušenie veci podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por.) a rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona (dôvod na zrušenie veci podľa § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por.).

Konštatoval, že súd I. stupňa rozhodnutie o jeho vine odôvodnil tým, že neuveril výpovedi obž. Ing. Y. W. a ani jeho výpovedi v súvislosti s dôvodom a účelom odovzdania finančných prostriedkov v dvoch prípadoch z jeho strany obžalovanému Y. W..

V priebehu celého konania dokazoval, že síce poskytol obž. Ing. Y. W. v dvoch prípadoch finančnú hotovosť, a to prvýkrát 300 € a druhýkrát 800 €, avšak tieto peniaze neslúžili na ovplyvnenie Ing. W. pri vybavovaní obchodných, dodávateľsko-odberateľských vzťahov medzi Železnicami Slovenskej republiky a spoločnosťou Stavbet, s. r. o., Banská Bystrica, ktorej bol konateľom.

Na hlavnom pojednávaní nebol produkovaný taký dôkaz, ktorý by svedčil o tom, že poskytol niekomu úplatok.

Nikdy sa nezúčastnil žiadneho stretnutia v zimných mesiacoch roku 2008, resp. začiatkom roku 2009 v Dome železničiarov vo Zvolene, na ktorom by bola prezentovaná požiadavka Ing. W. na vyplácanie 5 % z fakturovaných prác pre Železnice Slovenskej republiky.

V súvislosti s použitou právnou kvalifikáciou, keď súd jeho konanie kvalifikoval ako prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. uviedol, že podľa jeho názoru sa súd nesprávne vysporiadal s právnym postavením Železníc Slovenskej republiky, a keď aj došlo k poskytnutiu peňazí z jeho strany pre Ing. Y. W., tak nemohlo ísť o úplatok v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu.

Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. por. zrušil odvolaním napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný Sokáč v písomnom odvolaní uviedol, že objektívnym vyhodnotením dôkazov vykonaných v konaní možno konštatovať, že nebolo dokázané, že sa stali skutky, ktorých sa mal podľa napadnutého rozsudku dopustiť.

V konaní nebola preukázaná príčinná súvislosť alebo dôvod, pre ktorý by mal poskytnúť úplatok obžalovanému Y. W.. Z jeho výpovedí v prípravnom konaní je zrejmé, že mal správnu vedomosť o rozhodovacích kompetenciách obžalovaného Ing. Y. W. a teda mal vedomosť o tom, že nemal vplyv na rozhodovanie o tom, ktorý dodávateľ bude vykonávať zákazky pre ŽSR. Preto je absolútne nelogické, aby poskytol obžalovanému Y. W. úplatok vo forme podielu na odplate za realizáciu zákaziek, ktorých zadanie nemohol obžalovaný Ing. Y. W. nijako ovplyvniť a v konaní nebolo preukázané, že by takéto zadanie ovplyvniť mohol alebo ovplyvnil. Je nesporné, že nemal motív na poskytovanie úplatku tejto osobe.

Pokiaľ poskytol obžalovanému Y. W. peňažné prostriedky, jednalo sa výhradne o sponzorské. Sponzorské poskytol len vtedy, keď mu to finančná situácia umožňovala. Poukázal na tú skutočnosť, že či už poskytol, alebo neposkytol sponzorské, nemalo to nijaký vplyv na získavanie zákaziek od ŽSR.

Na záver uviedol, že obžalovanému Y. W. neposkytol úplatok, nikdy oň nebol požiadaný a nikdy mu nebola sľubovaná ani poskytnutá žiadna výhoda od obžalovaného Y. W. alebo od ŽSR, pre ktoré pracoval.

Pokiaľ samosudca v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na jeho prvú výpoveď v prípravnom konaní a považoval ju za dôkaz jeho protiprávneho konania, túto vysvetlil jednak v prípravnom konaní, jednak na hlavnom pojednávaní. Z vyhodnotenia tejto jeho prvej výpovede ako dôkazu, ako aj v

súvislosti s ostatnými vykonanými dôkazmi, je zrejmé, že v konaní neboli preukázané tvrdenia uvedené v jeho prvej výpovedi. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a oslobodil ho v celom rozsahu spod obžaloby, alebo alternatívne, aby rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým bolo podané odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že prvostupňový súd sa v konaní dopustil viacerých procesných pochybení, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia prvostupňového rozsudku vyplýva, že prvostupňový súd rozhodnutie o vine obžalovaných založil na dvoch dôkazoch. Na výpovedi obžalovaného Ing. Y. W. z 20. apríla 2010 a na výpovedi obžalovaného N. U. z 28. apríla 2010. Ing. Y. W. vo svojej výpovedi z 20. apríla 2010 uviedol, aké sumy prevzal od jednotlivých spoluobžalovaných za jednotlivé štvrtroky roku 2009 a obžalovaný N. U. vo svojej prvej výpovedi bezprostredne po zadržaní uviedol dôvod, prečo obžalovanému Ing. Y. W. dávali jednotliví spoluobžalovaní peniaze. Dôvodom bolo to, že od neho (Ing. Y. W.) žiadajú na GR ŽSR peniaze za zákazky v sume 5 % z vyfakturovaných prác za každý nasledujúci štvrtrok.

Podľa § 2 ods. 19 Tr. por. pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí, alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadať len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak. Zo zásady bezprostrednosti vyplýva, že súd pri rozhodovaní môže prihliadať len na tie dôkazy, ktoré v súdnom konaní vykonal.

Podľa § 278 ods. 2 ak nejde o prípad podania obžaloby po konaní o návrhu na dohodu o vine a treste podľa § 232 ods. 4 alebo ods. 5, súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané. Do ustanovenia § 278 ods. 2 Tr. por. je premietnutá zásada bezprostrednosti, ústnosti, kontradiktórnosti ako aj výnimky z týchto zásad. Z ustanovenia § 2 ods. 19, § 278 ods. 2 Tr. por. vyplýva, že súd pri rozhodnutí môže prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opierať sa o dôkazy, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný Ing. Y. W. bol na hlavnom pojednávaní vypočutý dňa 2. novembra 2011. Výsluch vykonal prokurátor. Uviedol, že na svojej výpovedi z prípravného konania trvá.

Za rozhodujúcu považuje druhú svoju výpoveď z 20. apríla 2010, kedy podrobne vysvetlil svoje konanie. V plnom rozsahu sa pridrižiava svojho vyjadrenia. V ďalšej časti výsluchu obžalovaný Ing. Y. W. odpovedal na otázky prokurátora ohľadne pôžičky od pána K., ako použil finančné prostriedky, ktoré získal ako sponzorské atď. Odpovedal na otázky obhajcov a na výzvu prokurátora odstraňoval rozpor vo svojej výpovedi z 20. apríla 2010, ohľadne toho, kde sa stretol s Ing. K. a rozprával sa s ním o svojich problémoch. V celej jeho výpovedi, ktorá bola vykonaná na hlavnom pojednávaní nie je zmienka o tom, čo sa uvádza v odôvodnení rozhodnutia, v ktorom sa cituje výpoveď obžalovaného Ing. Y. W. k jednotlivým skutkom v tom, že aké sumy preberal Ing. Y. W. od spoluobžalovaných v jednotlivých štvrtrokoch 2009. Vždy v odôvodnení rozhodnutia je odkaz na výpoveď obžalovaného Ing. Y. W. z 20. apríla 2010. Výpoveď obžalovaného Ing. Y. W. z 20. apríla 2010 nebola na hlavnom pojednávaní prečítaná. To, čo uvádza obžalovaný vo svojich výpovediach v prípravnom konaní, nebolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Nie je zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zrejmé, že by prokurátor, ktorý viedol výsluch urobil nijaký odkaz na výpovede obvineného z prípravného konania, napr. obžalovaný vypovedá na hlavnom pojednávaní zhodne ako vypovedal vo výpovedi z prípravného konania alebo hocakým iným spôsobom v zápisnici zaznamenal, že obžalovaný uviedol na hlavnom pojednávaní to, čo v prípravnom konaní. Toto pochybenie musí súd v ďalšom konaní napraviť tým, že obžalovaný bude na hlavnom pojednávaní vypočutý k obsahu obžaloby tak, ako to ustanovuje § 258 ods. 1 Tr. por.

Rozsudok vo veci bol vyhlásený na hlavnom pojednávaní 19. decembra 2011.

V zápisnici o hlavnom pojednávaní na str. 3 sa konštatuje: Nakoľko neboli návrhy na doplnenie dokazovania, samosudca vyhlásil dokazovanie za skončené. Samosudca vydal toto opatrenie: Strany boli poučené o tom, že čas hlavného pojednávania v časti záverečnej reči, nebude prediktovaná samosudcom, ale bude prepísaná zo záznamu, ktorý bol zachytený na technickom zariadení a prepis bude tvoriť nedeliteľnú súčasť zápisnice z pojednávania. Podľa § 58 ods. 4 Trestného poriadku zároveň nariadil vyhotovenie zvukového záznamu. Nosič, na ktorom bol zachytený priebeh hlavného pojednávania bude označený a bude pripojený k zápisnici o hlavnom pojednávaní. Bude tvoriť jej neoddeliteľnú súčasť.

V zápisnici sú na str. 3 až 11 prepisované postupne záverečné reči prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, JUDr. Ribára, Mgr. Kováčikovej, JUDr. Púchovského, JUDr. Marekovej, JUDr. Hreždoviča. Po záverečnej reči JUDr. Hreždoviča bolo vyhlásené uznesenie. Samosudca prerušil hlavné pojednávanie o 14.20 hod. Ďalšie uznesenie. Súd pokračuje v hlavnom pojednávaní o 16.20 hod. Samosudca udelil obžalovaným právo posledného slova a prednesené právo posledného slova obžalovaným U., bol vyhlásený rozsudok v mene Slovenskej republiky.

Podľa § 274 ods. 1 Tr. por. ak niet ďalších dôkazných návrhov, alebo ak súd rozhodol, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú, vyhlási predseda senátu dokazovanie za skončené a udelí slovo na záverečné reči.

Podľa § 274 ods. 2 Tr. por. po záverečnej reči prokurátora, zástupcu záujmového združenia občanov prehovorí poškodený, zúčastnená osoba, obhajca obžalovaného a obžalovaný. Ak má poškodený alebo zúčastnená osoba splnomocnenca, prehovorí len splnomocnenec. Ak treba, určí predseda senátu poradie, v ktorom sa po záverečnej reči prokurátora ujmú slova jednotlivé oprávnené osoby. Obhajca obžalovaného a obžalovaný hovoria však vždy poslední; zástupca záujmového združenia občanov, poškodený a zúčastnená osoba alebo ich splnomocnenec môžu prehovoriť len v rozsahu uplatnených nárokov.

Podľa § 275 Tr. por. po skončení záverečných rečí a pred odchodom na záverečnú poradu udelí predseda senátu obžalovanému posledné slovo. Počas tohto prejavu nesmú obžalovanému ani súd, ani nikto iný klásť otázky.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že právo na záverečnú reč okrem obhajcu má aj obžalovaný.

Z obsahu poslednej vety odseku 2 ustanovenia § 274 Tr. por., pred bodkočiarkou vyplýva, že ak majú obžalovaní obhajcov, môžu, ale nemusia, záverečnú reč predniesť obaja. Obžalovaný si môže prednes svojho obhajcu osvojiť, môže sa k záverečnej reči svojho obhajcu pripojiť, odvolať sa na záverečnú reč svojho obhajcu, prípadne ju doplniť. Ale tieto skutočnosti musia vyplývať z obsahu zápisnice. V zápisnici o hlavnom pojednávaní však nie je zmienka o tomto možnom pripojení, odvolaní, osvojení, resp. doplnení záverečnej reči obhajcov obžalovanými.

Pochybenie, ktorého sa Špecializovaný trestný súd dopustil tým, že neudelil obžalovaným záverečnú reč, musí v ďalšom konaní napraviť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky upozorňuje na rozpor, ktorý vznikol medzi výrokom rozsudku a jeho odôvodnením. Z výroku rozsudku (str. 5) vyplýva, že súd uložil obžalovanému T. P. peňažný trest vo výmere 1 000 € a podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu uložil obžalovanému T. P. náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 mesiac. V odôvodnení rozsudku na str. 28 prvostupňový súd uviedol, že peňažný trest obžalovanému vymeral vo výške 1 000 € a pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu mu vymeral náhradný trest odňatia slobody vo výmere jeden rok.

V právnej vete rozsudku súd konanie obžalovaných kvalifikoval ako pokračujúci zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák., pokračujúci prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák.

V piatej hlave Trestného zákona označenej ako výklad pojmov v § 122 ods. 10 je uvedená definícia pokračovacieho trestného činu „Za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu“. Z uvedeného vyplýva, že zákon používa pojmy pokračovací trestný čin, páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu atď. Preto aj súd v odôvodnení rozsudku musí používať pojem pokračovací trestný čin, a nie pokračujúci trestný čin.

Prvostupňový súd musí odstrániť aj rozdiely uvedené v skutkových vetách bod 8/ a bod 11/ rozsudku. Skutková veta v bode 8/ rozsudku je nasledovná :

8/ v bližšie nezistenom čase po ukončení tretieho štvrtroku 2009 žiadal od N. U., podnikajúceho ako živnostník s obchodným názvom N. U., zámočnícke a stavebné práce, X. X., úplatok vo výške 800 €, ktorý následne v presne nezistenom mieste a čase vo výške najmenej 785 € od N. U. prevzal.

V skutkovej vete v bode 11/ je uvedené, že obžalovaný N. U. sa uznáva za vinného, že v bližšie nezistenom čase po ukončení tretieho štvrtroku 2009 poskytol Ing. Y. W. úplatok vo výške 800 €. Ide o skutky týkajúce sa toho istého konania medzi obžalovaným a N. U.. Súd v odôvodnení rozsudku na str. 23 (druhý odstavec) poukazuje na rozpory vo výpovediach N. U., ale žiadnym spôsobom rozpory neodstránil (obžalovaný U. na hlavnom pojednávaní nevypovedal), ale potom mal súd v odôvodnení rozhodnutia vysvetliť, prečo do skutkovej vety rozsudku ustálil sumu 785 €. Hlavne si musí odôvodniť, prečo vo všetkých ďalších úpravách v skutkových vetách vychádza z toho, čo uviedol obžalovaný W.. Podľa jeho výpovede upravuje sumy rozdielne od obžaloby a v tomto skutku upravuje výšku škody podľa toho, čo uviedol vo svojich výpovediach obžalovaný U., napriek tomu, že jeho výpovede sú rozdielne ohľadne výšky odovzdanej sumy.

Najvyšší súd zistil nezrovnalosti aj v skutkových vetách oslobodzujúcich skutkov, týkajúcich sa obžalovaného Ing. W. a obžalovaného T. P.. Na str. 6 rozsudku sa konštatuje, že obžalovaný Ing. Y. W. sa podľa § 285 písm. a/ Tr. por. spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky za zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

- ako riaditeľ RR ÚŽI Zvolen z titulu svojej funkcie a postavenia ako osoba majúca vplyv na to, ktorá firma bude vykonávať rôzne práce pre Železnice Slovenskej republiky, žiadal a následne aj prijal úplatky vo výške 5% z vyfakturovaných a preplatených súm od konateľov spoločností, pre ktorých vybavil a zabezpečil rôzne zákazky od Železníc Slovenskej republiky a v tejto súvislosti po predchádzajúcej vzájomnej dohode s T. P., spoločníkom a konateľom spoločnosti WARSCHO, s. r. o., Lučenec, si dňa 26. októbra 2009 telefonicky vypýtal od T. P. sľúbený úplatok za tretí štvrtrok 2009 v sume 500 €, ktorý predstavoval 5% zo sumy 10 123 €, teda zo sumy, ktorú Železnice Slovenskej republiky za vykonané práce preplatil uvedenej spoločnosti za tretí štvrtrok 2009 bez DPH, pričom uvedenú sumu na presne nezistenom mieste a v presne nezistenom čase aj prevzal, oslobodzuje.

Na str. 8 rozsudku sa konštatuje, že T. P. ako majiteľ a konateľ spoločnosti WARSCHO, s. r. o., Lučenec, Slepá 1, IČO: 36637581, v presne nezistenej dobe, najmenej od začiatku roku 2009 sľúbil Ing. Y. W., riaditeľovi len RR ÚŽI Zvolen úplatok za to, aby z titulu svojej funkcie a postavenia ako osoba majúca vplyv na to, ktorá firma bude vykonávať rôzne práce pre Železnice Slovenskej republiky, vybavil a zabezpečil rôzne zákazky od Železníc Slovenskej republiky pre jeho firmu a to v sume 5% z preplatených faktúr bez DPH zo strany Železníc Slovenskej republiky za príslušný štvrtrok 2009, za práce vykonané jeho spoločnosťou a v tejto súvislosti po predchádzajúcej vzájomnej dohode s Ing. Y. W. po tom, ako si Ing. Y. W. od neho dňa 26. októbra 2009 telefonicky vypýtal sľúbený úplatok za tretí štvrtrok 2009 v sume 828 €, ktorý predstavoval 5% zo sumy 10 123 €, teda zo sumy, ktorú Železnice Slovenskej republiky za vykonané práce preplatili uvedenej spoločnosti za tretí štvrtrok 2009 bez DPH,

mu tento úplatok sľúbil a následne na presne nezistenom mieste a v presne nezistenom čase vyplatil.

Uvedené nezrovnalosti sú prevzaté z obžaloby (body 11/, 21/), v prípade správneho rozhodnutia súdu o oslobodení musí súd prevziať a rozhodnúť o skutkoch tak, ako ich uviedla obžaloba, aj keď sa okresný prokurátor v odôvodnení obžaloby s uvedenými rozdielmi v skutkových vetách nevysporiadal. V tomto prípade treba ale Špecializovanému trestnému súdu vytknúť, že nepostupoval v hodnotení dôkazov u obžalovaného W. obdobne, ako pri skutku pod bodom 4/. Špecializovaný trestný súd rozdielne vyhodnotil dôkazy, keď úplatok bol žiadaný zo strany obžalovaného W., ale nebol poskytnutý. V bode 4/ obžalovaného W. uznal vinným, v bode 11/ ho spod obžaloby oslobodil. Rozdielny postup pri hodnotení dôkazov musí Špecializovaný trestný súd odôvodniť alebo musí uviesť, prečo obdobnú dôkaznú situáciu vyhodnotil rozdielne.

K odvolaniu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a k stanovisku Špecializovaného trestného súdu k nevykonaniu navrhovaných dôkazov zo strany prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z dôvodov uvedených v odôvodnení rozhodnutia Špecializovaného trestného súdu Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza nasledovné.

Špecializovaný trestný súd v odôvodnení rozsudku hodnotí vydané rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici a Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, vo veciach Ing. L. W., Ing. Y. P. a Ing. Y. W. a vyhodnocuje chyby, ktorých sa dopustil Krajský súd v Banskej Bystrici pri rozhodovaní o žiadostiach o použitie ITP pri vydaní rozhodnutí. Zaujal stanovisko, že Krajský súd v Banskej Bystrici pri rozhodovaní o žiadosti o použitie ITP a vydanom rozhodnutí porušil ustanovenie § 4 ods. 3 písm. b/ zák. o ochrane súkromia pred odpočúvaním tým, že v žiadosti Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a v rozhodnutí chýbajú informácie o predchádzajúcom neúčinnom alebo podstatne sťaženom odhaľovaní a dokumentovaní činnosti, pre ktorú bola podaná žiadosť. Keď sa sudca Krajského súdu v Banskej Bystrici s týmito skutočnosťami v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal, príkaz sudcu treba považovať za zjavne neodôvodnený a teda nezákonný. Vzhľadom na to, že sudkyňa Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica príkaz vo veci Ing. Y. W. vydala na podklade informácii z ITP, ktoré boli zabezpečené na základe rozhodnutia sudcu, ktoré neboli zákonné, preto v zmysle zásady „z nepráva nemôže vzniknúť právo“ ani záznam odpočúvania telekomunikačnej prevádzky na CD nosiči a ani jeho prepis vykonaný na základe nezákonného rozhodnutia nie je možné v konaní použiť ako dôkaz. Sudca pri odôvodnení svojho rozhodnutia argumentuje rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 To 17/2010 a 4 To 10/2011, ktoré tak isto posudzujú zákonnosti dôkazov získaných použitím ITP.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pri preskúmaní rozhodnutia sa oboznámil so žiadosťou o použitie ITP z 23. apríla 2009 a rozhodnutím sudcu Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, z toho istého dňa. Zo žiadosti zistil, že požiadavka uvedená v zák. č. 166/2003 Z. z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím ITP stanovená v ustanovení § 4 ods. 3 písm. b/ je odôvodnená nasledovne. „Vzhľadom na charakter trestnej činnosti je dosiahnutie odhalenia trestného činu iným spôsobom veľmi obtiažne, ba až nemožné“. Sudkyňa Krajského súdu v Banskej Bystrici vo svojom rozhodnutí z 23. apríla 2009 prevzala nekriticky formuláciu zo žiadosti prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a žiadosti o vydanie ITP vyhovel. Špecializovaný trestný súd v konaní sa bude musieť vysporiadať s otázkou zákonnosti rozhodnutia sudkyne Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-ŠS-V-258-01/09-Ntt-218 z 23. apríla 2009 bez toho, že by zákonnosť, resp. nezákonnosť rozhodnutia odvodzoval od inej nezákonnosti.

Ustanovenie § 4 ods. 3 písm. b/ totiž vyžaduje informácie o predchádzajúcom neúčinnom alebo podstatne sťaženom odhaľovaní a dokumentovaní činnosti, pre ktorú sa podáva žiadosť a nie len konštatovanie ničím neodôvodnené a nepodložené, že zistenie a zadokumentovanie činnosti, ktoré majú viesť k odhaleniu trestnej činnosti, vzhľadom na charakter danej trestnej činnosti je iným spôsobom veľmi obtiažne, ba až nemožné. Vydanie príkazu na ITP nemôže byť založené na tom, že sudca v

odôvodnení svojho príkazu opíše to, čo je uvedené v žiadosti prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky. Sudca pri vydávaní príkazu nemôže postupovať formálne a bez preskúmania vecí, vydať príkaz na použitie ITP a opísať to, čo mu uvedie prokurátor v žiadosti.

S poukazom na konštatované pochybenia v trestnom konaní Najvyšší súd Slovenskej republiky postupoval v súlade s ustanovením § 321 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. a § 322 ods. 1 Tr. por. Zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.